

i sin egen Overbeviisning. Jeg troer derfor, at det Raisonnement, som den ærede Taler fra Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har gjort sig saa megen Uleilighed med at føre, for at vise det Uheldige i, om det ærede Thing, forladt af min Ringhed i dette Punct, ikke eenstemmigt forfulgte Sagen videre, strander paa sin egen Uholdbarhed; jeg troer ikke, at han kan føre det igjennem med nogen flaaende Styrke, maaskee ikke engang for hans egen Overbeviisning.

Monrad: Maatte jeg gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Jeg skal give den factisse Oplysning, at, forsaavidt den sidste ærede Taler yttrede, at Ministeren havde udtalt, at han om saa Dage vilde indbringe et Lovudkast om den foreliggende Sag her, saa forholder dette sig ikke ganske rigtigt; thi Ministeren har ikke udtalt, om det var her eller i Landsthinget, han vilde indbringe Lovudkastet. — Forsaavidt den ærede Taler flere Gange har yttret, at denne Sag ikke blev behandlet parlamentarisk, saa kunde deri ligge en Bebreidelse imod Formanden; thi det ligger ene og alene i hans Haand at sætte Sagen paa Dagsordenen eller lade den blive udenfor, forsaavidt nemlig ikke et vist Antal Medlemmer paa regulativmæssig Maade gjør Forslag om og Thinget vedtager en forandret Dagsorden. Jeg har imidlertid ikke optaget hans Yttringer som en Bebreidelse; jeg lader Sagerne foretage, naar de efter deres Tid ere modne til Foretagelse, og andre Hensyn har jeg som Formand ikke at tage.

Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Rée: Jeg troede, at det var . . .

Formanden: Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Monrad: Maaskee den ærede Rigsdagsmand vil svare mig med det Samme. — Den ærede Taler bemærkede, at det vistnok ikke engang kunde lykkes mig at gjøre min Mening klar for min egen Overbeviisning. Jeg er overbevist om, at den ærede Rigsdagsmand ikke mener noget Fornærmeligt dermed, naar han udtaler sig, som om han troer, at jeg ikke skulde være overbevist om Rigtigheden af, hvad jeg siger. Jeg er overbevist om, at

den ærede Rigsdagsmand altid selv mener, hvad han siger, at han altid kun taler ud af sin sidste Overbeviisning; men jeg tør ogsaa haabe, at den ærede Rigsdagsmand vil troe det Samme om mig. At hans Menings Rigtighed staaer for ham med en saadan Ufeilbarhed, at han ikke engang kan gjøre sig en Forestilling om, at Nogen kan have en anden Overbeviisning, det forekommer mig at være besynderligt.

M. Sage: Jeg erkjender det Smukke i, at det ærede Medlem fra Aalborg har taget sig af Ministeren; jeg erkjender, at den Naade, hvorpaa han har gjort det, er saameget mere smuk, som han derved er gaaet ud fra den parlamentariske Side af Sagen, thi det er jo vel muligt, at der kunde være Tvivl om, at det hørte til god parlamentarisk Skik, at Ministeren bliver aldeles borte, naar en Sag som denne behandles. Men naar det ærede Medlem raader os til ikke at fremme denne Sag, saa har han ikke lagt Mærke til, at den saa ofte har været behandlet, dels i Ministeriet, dels i Landsthinget, og endelig af en af disse lange hvilende Commissioner, og at der, uagtet det idag er Fredag, og uagtet Ministerens Løste, dog, og bekendt, endnu ikke af Regjeringen er forelagt noget Lovforslag for noget af Thingene. At det ikke er foreslagt her, vide vi (Tscherning: Og i Landsthinget kan det ikke være foreslagt), og altsaa er der al mulig Udfigt til, naar vi ikke fremme denne Lov, saa vil et Forslag, som muligviis maatte komme fra Ministeriet, paa Grund af Tiden, ikke have stor Udfigt til at blive til Lov i denne Session, og derved vilde altsaa atter denne høist vigtige Sag forsinkes for et Aar. Naar det ærede Medlem forøvrigt har yttret sig om, at nogle Bemærkninger, som jeg havde gjort, og som han kaldte historiske, vare feilagtige, saa gjør det mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Rosenørn) ikke er tilstede for at modtage Complimenten. Det ærede Medlem har forøvrigt kun sagt, at der var Ret paa den ene Side og Uret paa den anden, men, da han ingen Grunde har givet, og ikke har dristet sig til ad den historiske Vej at bevise, hvem der havde Ret eller Uret, saa vil